

«Κάτω οί μακροί καί άνωφελεῖς λόγοι! Καιρός νά παύσωμεν φλυαροῦντες!» κατελάμβανε δὲ τέσσαρας ἡμισυ στήλας τῆς μεγαλειτέρας τῶν ἀθηναϊκῶν ἑφημερίδων.

28 Σεπτεμβρίου 1885.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΗΤΣΑΚΗΣ

ΔΥΟ ΔΣΜΑΤΙΑ

A'.

Σὺ φταίεις, κι' ὅπου κι' ἂν σταθῶ κι' ὅπου κι' ἂν πᾶω νυστάζω,
κι' ἀπ' τὸ πρῶτὸ τὸν οὐρανὸ ἂν βράδευασε κυττάζω. . . .
Σᾶν δὲν σέ βλέπω πουθενά σέ βλέπω στ' ὄνειρό μου,
καὶ ὑπναρᾶς κατήντησα γιὰ νᾶσαι στὸ πλευρό μου!
Μὰ τί κατάρχα εἶν' αὐτή, καὶ τί κακὸ σ' ἐμένα,
νά σέ κυττάζω πάντοτε μὲ 'μάτια. . . . σφαλισμένα.

B'.

"Αν εἶμ' ἐγὼ ἀμχρωτῶλος, σὺ εἶσαι ἡ αἰτία. . .
Σὺ μ' ἔκαμες καὶ ἄφησα τὴν πρώτη μου θρησκεία
κι' ἀφοῦ πρῶτα μ' ἀνάγκασες καὶ σ' ἔκαμα θεό μου
μὲ ἐμποδίζεις ὕστερα νά κάμω τὸν Στχυρό μου. . .
καὶ δὲν μ' ἀφίνεις, εἶδωλο, νά γονατίσω ἔμπρός σου,
καὶ σᾶν πιστὸς ν' ἀνασπασθῶ τὸν κάτασπρο λαιμό σου.

'Α μ α ρ τ ω λ ο ς